

Problemska konferenca »Otrok in združeno delo«

Svet za vprašanja družbenoekonomskega in političnega položaja žensk pri OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik je skupno z Občinskim svetom ZSS Ljubljana Vič-Rudnik v Iliriji-Vedrog Ljubljana pred kratkim organiziral problemsko konferenco z naslovom »Otrok in združeno delo«. Ta problemska konferenca je pomenila v bistvu nadaljevanje lanskega problemske konference »Delavka v združenem delu«, ki je bila v Tobačni tovarni Ljubljana.

Številni udeleženci te konference, to so predstavniki organizacij združenega dela z gospodarskega in negospodarskega področja, predstavniki občinskih družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter skupščine občine so ob tej priložnosti načeli vrsto vprašanj in problemov ter hkrati nakazali tudi številne rešitve in predloge za odpravljanje le-teh. Tako v uvodnem referatu Angelca Žiberna, ravnateljica

VVZ Malči Belič, kot tudi v koreferatih in v razpravi sploh smo lahko zasledili razglabljanja o posameznih oblikah družbene skrbi za otroka, kot so načrtovanje družine, vzgoje mladih za odgovorno starševstvo, socialna varnost otroka in družine, dnevno varstvo otrok, predšolska vzgoja, zdravstveno varstvo matere in otroka vprašanje urejanja otroških igrišč in rekreacijskih površin ipd. V ospredju je bila tudi problematika gradnje objektov iz programa samoprispevka II ter posamezni primeri organizacij združenega dela, ki so že razvile določene oblike skrbi za njihove delovne družine in otroke. Vse to in še marsikaj drugega pa se je nanašalo na kratkoročne in srednjeročne razvojne programe delovnih organizacij v povezavi s krajevnimi skupnostmi (npr., izgradnja otroških igrišč). In ne nazadnje je ta problemska konferenca pomenila naš skupen doprinos k »Mednarodnemu letu otroka!«

Priče so se priprave na kulturno sezono

Tudi kulturniki smo že krepko prijeli za delo. Naša društva so že zavijala rokave in se že pripravljajo na novo sezono. Kar 22 jih imamo v naši občini. Veliko, toda žal jih je nekaj le evidentiranih, tistih »ta pravih«, ki nas presenečajo s predstavami, recitali in prireditvami pa je le malo čez 10. Vendar pa naj v isti sapi povemo, da se naša društva iz leta v leto reorganizirajo, zdaj se postavlja na noge eno, za tem drugo društvo, nekatera celo popolnoma zaspijo. Pa o tem kaj več kdaj drugič.

20 celovečernih predstav in tri enodejanke!

Razveseljiva je ugotovitev, da bomo to leto kljub vsem zaprekam deležni kar 20 celovečernih predstav in treh enodejank. Še posebej pa nas razveseljuje dejstvo, da so v glavnem vsa dela, dela domačih avtorjev. Tako so v Šentjoštu zopet obudili, oziroma odprali Jurčičevega Desetega brata. Drugje pa so se zopet lotili modernjših, sodobnejših avtorjev, kot so: Pavel Golia, Gregor Tozon, Tone Partljič, Kmeclj in podobno. Zares smo jih veseli! Jasno je namreč, da so to dela, ki so sorazmerno mlada, kar pa pomeni, da v njih kar mrgoli sodobnih problemov, se pravi tistih, ki nas danes kar precej »žrejo«. Pripišemo naj še, da sta se v naši občini zopet reorganizirali kar dve gledališki skupini. To sta Preserje in Notranje Gorice. Obljubijo naj, da bodo res vztrajni, mi pa jih obljubimo, da jim bomo pomagali in držali pesti.

15 zborov že vadi!

Pa ostale dejavnosti? Poglejmo vokalno dejavnost. Osem moških, štirje mešani in trije ženski pevski zbori. Se pravi petnajst jih je. Čestitamo! Prav vsi so nam že poslali načrt programa za leto 1979/80. To sezono se nam torej obeta pester koncert odraslih pevskih zborov. Pred kratkim je odbor za glasbeno dejavnost pri ZKO Slovenije organiziral seminar za zborovodje v Ravnah na Koroškem. Iz naše občine sta se ga udeležili tovarišici Ileana de Fabrizio in Zmaga Žnidaršič. Obede sta ga zelo pohvalili in ugotovili, da sta odnesli marsikaj koristnega. K sodelovanju naše glasbene komisije pa nikakor ne pozabimo pritegniti strokovnjakov tega področja kot sta Miro Kokol in Radovan Gobec.

Zanimanje za folkloro je večje

Folklor se v zadnjem času še posebno razmika. V lanskem zaključnem srečanju, ki smo ga pripravili skupaj s šolskimi kulturnimi društvi sta sodelovali le dve društvi. To leto se nam jih obeta pet. Držimo pesti, da se bodo prav tako dobro odrezali!

Bodo lutke zaživele?

To leto smo si zastavili nalogo, da moramo vsekakor pripraviti tretje srečanje lutkovnih skupin. V načrtih programov za leto 1980 je kar nekaj društev pripisalo tudi delovanje lutkovne skupine. Tega smo resnično veseli in upamo, da bodo tako vztrajni prav do konca.

Veliko je še dejavnosti, s katerimi zapolnjujejo svoj kulturni program. Nikakor ne smemo pozabiti na proslave in recitale ob različnih prireditvah in praznikih. Morda na to dostikrat pozabimo, ali pa, kakor se nam tudi dostikrat dozdeva, da to društva »stresejo z rokava«. Pa ni natanko tako. Tudi za to so potrebne prenekatere priprave, požrtvovalnost in dobra volja. Prav tako je tudi z likovnimi razstavami, ki jih pripravljajo z veliko težavo, mi pa jih še z večjo obiskujemo!

Več truda namenjati kvaliteti!

Kaj pa kvaliteta? Popolnoma vmesno vprašanje. Res je, da smo amaterji, da naš oder prenese marsikaj, prenekatikrat celo preveč odpušča, pa moramo kljub vsemu strmeti k večji kvaliteti. Zato smo imeli to leto na seminarju v Kopru kar tri naše režiserje. Prepričani smo, da se bo to poznalo v delu in se kmalu obrestovalo.

Kje ste, animatorji?

Pa vseeno nas nekaj še preveč žre. In to so: ANIMATORJI. Enostavno ni jih. Kakor da so se popolnoma razgubili, ali pa so že zdavnaj vrgli puško v koruzo. Saj so to »tisti ta pravi, ki stvar držijo pokonci«. Nikakor ne moremo dopovedati drug drugemu, da se igre, režije pa kvaliteta interpretiranja človek navkljub vsemu nekako že priuči, dostikrat celo dobro nauči. Njegovo delo je kvaliteto, na zavidljivi ravni. Pa animator? Tega se človek ne nauči, to nosi s seboj. Morda vse skupaj zveni malce preveč patetično, nostalgčno. Pa vendar, tega ne bi omenjali, če ne bi bili prepričani, da v naši občini obstajajo ljudje, ki gledajo na ljubiteljstvo s pravega vidika, ki kritizirajo kadar je potrebno, pa tudi hvalijo, kadar si to zaslužimo, seveda. Morda majhen apel na vse animatorje, ki so se nam poskrili. Obljubljam jim, da jim bomo zares pomagali!

In potem prav na koncu sezone, ko že vse potegnemo črto, nas zabode v oči morda le premiera gledališkega dela, vse ostalo pa se nam zdi samo po sebi umevno in takrat tako radi zavzdihnemo: saj nič ne delajo! Pa ni res. Nikakor ne pozabimo na dejstvo, da so naši amaterji družine in to velike družine, ki jih poleg ljubiteljstva do teatra veže še človečnost.

MOJCA SUHADOLC

POJAVU V MURGLAH NA ROB

Razbijaški konjički osnovnošolcev

Na postajo milice Ljubljana Vič-Rudnik so v zadnjih tednih deževala prijave o različnih manjših krajah in povzročeni škodah, ki so jih povzročili neznani zlikovci. Različnih kaznivih dejanj se je nabralo kar okrog 90. Miličniki so se precej angažirali, primerov je bilo namreč veliko in klobčič se je pričel tako hitro odmotavati. Miličniki so prišli na sled skupini 29 storilcev. Kar lasje so šli miličnikom pokonci, ko so videli storilce: od 13–15 let so stari, le dva sta bila polnoletna. Seznam kaznivih dejanj je dolg: kraje koles, okrasnih delov z avtomobilov, poškodovane posameznih delov avtomobilov, kraje manjših predmetov (lastniki vseh niti niso znani, zato naj se javijo postaji milice Vič-Rudnik, če želijo predmete nazaj) in predvsem različna dejanja, ki so čisto pobalinstvo, vendar v takšnih razsežnih mejah, da so kaznivo dejanje. Eno izmed takšnih pobalinstev je bilo to, da so se mladeniči (v

klapi ni bilo niti enega dekleta) zbrali v zaklonišču v Murglah in ga sklenili poškodovati. Ker se je armirani beton »upiral«, so odšli domov k enemu izmed njih, vzeli iz očetove delavnice velikansko »macolo«, se vrnili in razbili so zaklonišče do zadnjega koščka. Takšnih »akcij« je bilo še vrsta. Ob vsem tem je zanimivo tudi to, da nasploh skorajda ni šlo za kakršnokoli okoriščanje, torej za želje po pridobitništvu, temveč za razbijaštvo in pobalinstvo preko vsakih meja.

»Pri vsem skupaj pa gre največ očitkov na rovaš staršev. Njih malomarnost je bila očitno izredna, saj sploh slutili niso kaj njihovi otroci počnejo. Hkrati pa se verjetno sploh niso zanimali za otroke. To naše mišljenje,« pravi komandir postaje milice Ljubljana Vič-Rudnik ALADAR BELEC, »potrjuje primer, da fant, ki so ga od doma odpeljali na razgovor sploh starši niso pogrešali. Čakali smo, da starši pridejo ponj in ker jih ni bilo, smo ga ob 11. uri ponoči odpeljali domov. Starši sploh

niso bili začudeni in so nas zasuli z vprašanji, zakaj smo ga pripeljali, saj bi znal sam priti domov, skratka kaj se mi sploh brigamo zanj.

Ob vsem tem ne vemo kaj naj naredimo. Tudi v šoli očitno niso posvečali pozornosti tem mladim, saj bi moralo komu pasti v oči njihovo problematično vedenje.

V šoli se v vse niso spuščali. Tri ali štiri izmed njih bomo poslali v vzgojni zavod, vendar se bojimo, da ne bo pravih učinkov. Kaj bo z ostalimi? Center za socialno delo delal z njimi, vendar je vse zaman, če starši niso zainteresirani. Ni mi jasno kaj bo, saj učinkovitih sredstev ni!

Zgrozim pa se ob misli, da bi vsi ti mladi fantje zašli na pot kriminalcev ali drugače izoliranih članov naše družbe. Kaj naj naredimo? Naj čakamo, da jih bomo lahko zapirali! To ne pelje nikamor! Fante bi bilo treba prevzgojiti in pripeljati na pravo pot. To pa lahko v takšnem polo-